

възможно. Караманъ и Копитаръ съ догадка относятъ този паметникъ къмъ XI-ия в. На страни-тъ 46-та, 76-та, 93-та четѣтъ-са нѣкои неясны приписки, написаны съ кирилловески буквы въ по-подирнѣ време; кирилловески-тъ думы и писма, що са-нахождатъ на образъци и на другы украшенія въ началны-тъ расписаны буквы, види-са, да сѣ съвременны съ рѣкопись-та. Употребеніе-то на старо-българскы-тъ формы ст вм. сц, що је произлѣзло изъ ск напр. людстѣн, употребеніе-то на буква-та щ вм. шт, грѣцкы-тъ Ѵ и Ѷ, надстрѣчный-тъ знакъ—придыханіе-то, сичко туй съставя языка на рѣкопись-та и особености-тъ на правописаніе то ѣ. Малкѣ енемкѣ отъ Ассем. іев. съобща Копитаръ (Glag. Cl. tab. II.), а голѣмкѣ и най-съвършенкѣ — Силвестръ (Paleographie univ. T. I); синаксаря и календаря изъ нея напечата Копитаръ въ Hesych. disc. стран. 40.

II. *Чешвероевангеліе Викшора Григоровича, въ Казань*; то је забѣлѣжително особито, защото въ него са-спазилъ древній-тъ преводъ не на избраны-тъ евангелскы чѣтенія, но на сичкыя евангелскый текстъ напълно, освенъ твърдѣ малко изгубены листове. Рѣкопись-та је на дебелъ пергаменъ въ четвъртинка листъ, има 171 листове, 22 тетради, отъ които сѣка је въ 8 листове. Нѣма ѣ начало-то и край-тъ. Писмо-то ѣ је равно и дребно, но на първы-тъ листове тъмно, намѣтъ подновявано съ мастило; изобщо тя је исправенъ еписѣкъ. Изъ отгорѣ и отдолу напразно-то по листове-тъ, глаголески-тъ надписи часто има отрыты и замѣнены съ кирилловески. Тѣзи надписи